

Naar Congoland. — Vooraleer M. Goorden afscheid nam van zijne vrienden hadden deze er aan gehouden hem vóór zijn vertrek een klein banket aan te bieden in de « Victoria ». Al de kringen waarvan hij deelmaakte waren om zoo te zeggen vertegenwoordigd. MM. L. Roosens en Jan Meyer namens de Katholieke Wacht; MM. Meganck en Mortelmans namens den « Katholieken Bond ». MM. C. De Clerck en J. Pauli namens den Soc. Studiekring en Sprekersbond; MM. Brahm en Van Brabant namens het Davidsfonds; M. Koninckx namens den Nachtegaal; MM. Van den Bulck, Andriaenssens en vele anderen namens Vrede-Merxem. M. Goorden kwam af in groot Congo-tenue; hij wierd binnengeleid onder 't spelen van den « Brabançonne ». Aanstonds daarop volgde het feestmaal. M. Stuer, koster, zong een gelegenheidslied door hem zelve gedicht en getoonzet en waardoor hij daverenden bijval verwierf. Dan nam hij den beker op en wenschte den reiziger in ontroerende woorden eene gelukkige en voorspoedige reis. M. De Clerck op zijne beurt hield eene korte aanspraak, hij sprak ons in breede termen over 't Zwarteland en wenschte den vriend Goorden rust en vrede, de twee noodzakelijke vereischten tot het gelukkig zijn van den mensch. M. Van Brabant bracht lof aan de ouders van den koenen jongeling, M. Meyer zag in de reis van M. Goorden eene daad van zelfopoffering en tevens van lotsverzekering, M. Pauli hoopte dat onze vriend hand aan hand zou gaan met onze bewonderenswaardige missionnarissen. Al de andere leden waaronder bijzonder nog MM. Edw. Brahm, C. Meert en vooral L. Roosens sloten zich aan bij die diepgevoelde woorden. Maurice innig ontroerd, dankte in korte woorden. Heel den avond wierd er gezongen en geklucht door de onvermijdelijke kluchtzangers MM. R. Meyer, Louis Geysels, Edw. Andriaenssens, Fl. Van den Bulck. Er wierd overvloedig geklonken en geschonken, hetgene noodig was om 3 jaar toe te komen. Donderdag's bij zijn vertrek stonden vele vrienden aan den *Bruxellesville*. Velen der bovengenoemden vaarden mee tot Lillo om hem een laatste vaarwel toe te sturen. Om dit pijnlijk vertrek uit het hoofd te stellen, gingen de vrienden samen bootje-varen op de Schelde en kwamen 's avonds innig aangedaan te Merxem aan om het zoo smartend afscheid aan vrienden en kennissen mee te deelen. Moge de vriend gelukkig wederkeeren, we zullen er Gode om danken.